

מסורת הש"ס

א) נִקְטָנוּ פ: ספ. קר. כיצ ספ: וחסות. ע. חולין קל"ז. ב) ונמי מוס' לקמן פ: ד"ה י"ח ומוס' לקמן ספ. ד"ה אם חילת', ג) לקמן פת. שרידון ב' קדושין' נא, ד) קדושין נה: שבת ד.ה. ס) ונחסות ע"ו, א) טיר חס' בילה כ: ע"פ, א) פסחים טו. מרומות פ"ח מטת ט, ט) ונעיל מז"ו, ט) וספ' א) למנחת הכה"ל חז"כ ד"ה ימנו. ז"ק, ב) כי ז"ק, ע' ברש"ק סוף פרק ה' ישמעאל ותמלא בלור דברי הסו' אלו בלרסה, חו סע"ה. ז"ק, ג) י"ח אלא ללא גמר קדוש כ"ו. ז"ק, ד) ש"ק, ע) קדש' נחטט' א"ו, ח' ופלו ז"ל כמותר' ומת' חס' חס'ן, ט) ז"ל דכמתר. ז"ק.

הגהות הב"ח

א) נפ' תיובת' דר' יוחנן מראה דאסור כדאמר מ'אני בשלך אסור איסור יוצא אף שר' כשלי תיור: תיובת'ה דר' יוחנן דאמר לך דאסור ארבעים מתוך שטומים מתא ברייתא דאמר מושך שמים מתוך זנופי, מרחב ב' מתן מן הכבשים וזורק דמן שלא לשמן שכיון ששירין לשמן כשרין שלא לשמן אלא אותם כן שאר זורק הארבעים לשמן הארבעים דחורין וכן ונפסלין אפילו שלא לשמן דכבר נותר להלם בראשונים וצ"ל דך דבר שנרדח מלשמו ואינו כשר וזרקו כשרי שלא לשמן. אלא זורק תמיד הארבעים שלא לשמן דעירוי לא נרדחו ויהי דבני זורק: מנעו חטא. ליעשת כחחלה שלא לשמן. בשביל שתוכה כדי שיריחו: אברי חטאת הנאכלין בשריה: יתנו למעלה מעל בני המזבח לחקטירין ורואה אני את אשר החטאת למעלה כאילו הן עצים והשאר נאכל: ואמאי, אכרי חכמים תעובר צורתו ליכא עמוד וחטא לחקטיר איברי חטאות בשביל שתוכה בעילה ב' א) אכרי חטאת שלא עילה לשרפה אלא: כבשי עזים ששחטן שלא לשמן קדשים השחיטה לא קדשו הכבשים ירובל לשחטן לזבח אחר: חבית של תרומה ששחיבה בנת העליזות והתחתיות בכור חולין טמאין: שאם ירובל להציל ממנה מן התרומה

רבינו גרשום

הא קא מעייל חולין לעזרה דאסור כדאמר מ'אני בשלך אסור איסור יוצא אף שר' כשלי תיור: תיובת'ה דר' יוחנן דאמר לך דאסור ארבעים מתוך שטומים מתא ברייתא דאמר מושך שמים מתוך זנופי, מרחב ב' מתן מן הכבשים וזורק דמן שלא לשמן שכיון ששירין לשמן כשרין שלא לשמן אלא אותם כן שאר זורק הארבעים לשמן הארבעים דחורין וכן ונפסלין אפילו שלא לשמן דכבר נותר להלם בראשונים וצ"ל דך דבר שנרדח מלשמו ואינו כשר וזרקו כשרי שלא לשמן. אלא זורק תמיד הארבעים שלא לשמן דעירוי לא נרדחו ויהי דבני זורק: מנעו חטא. ליעשת כחחלה שלא לשמן. בשביל שתוכה כדי שיריחו: אברי חטאת הנאכלין בשריה: יתנו למעלה מעל בני המזבח לחקטירין ורואה אני את אשר החטאת למעלה כאילו הן עצים והשאר נאכל: ואמאי, אכרי חכמים תעובר צורתו ליכא עמוד וחטא לחקטיר איברי חטאות בשביל שתוכה בעילה ב' א) אכרי חטאת שלא עילה לשרפה אלא: כבשי עזים ששחטן שלא לשמן קדשים השחיטה לא קדשו הכבשים ירובל לשחטן לזבח אחר: חבית של תרומה ששחיבה בנת העליזות והתחתיות בכור חולין טמאין: שאם ירובל להציל ממנה מן התרומה

א) נראה דתנן דאן ויזיל עמוד ומוט' וזי' אמרינן עמוד ומוט' תמנא בשביל שחטה לעולה לא אמרינן אלא טול למריס אלא:

שיטה מקובצת

א) הא דלא כרבי. פ"ה אלא כרבי אליעזר דאמר לא קדשה שחיטה ולא מיפסל ביוצא. חיה'ה מ"ם מטא עד הני דנקפ' נשחטו ב' הכבשים ושחיטה עשה ויקח ואומר מהרי"ם דריון דלחפורי' תנבין לחפורי' ארבי כי יצאו היו כאברו ואיך היו לחפורי' ששחטו עליהם

אדע"נ ר' אליעזר בעי תורי' מ"ם לא בעי שחיטה מבוררת וכיון דאמר תרתי מנו ארבע וחלוארות הפריש מהני. והקשה בקונטרס הלא בין לאבי ובין לראי אמאי לעיל דל' אליעזר לא תפיס פדיונם והוא אמר' פורין ותורין ה"ם היבא דנורק דמו שלא לשמן דאדחו להו בחלות אבל חר'ק להו קודם וזיקה ומגו דחוי לקרבן דאי בעי האי מניף ואי בעי האי מניף אלימא למחספ פדיונם גליון ופ"ה דכפי למסור דא רבי ואי בעי תנופה לארבע והר"י פ' ומתנופה לא בעי למפוך מירי והנופה דמחיים מצי למעבר מארבעת יחד דלע ארבע שתי תנופה דלדחו מיהא דמשמע שמושיך שנים ומניפין ולא ארבעתן דאין מניפין יחד שהנורק למשוך שנים לזבח אבל מ"ם יעשה שתי תנופה לאחר שחיטה ויניף כל שנים בפני עצמם עד הכבשים והא דאמרין מושך (שנים אינו ר"ל שנים) לבד אלא ר"ל כל שנים בפני עצמן. תרתי: דאי רבי בין שאמר שחיטה מקדשה איפסלו ביוצא והואך הם נאכלות בפדיונו שמו הם אחת שקדשה השחיטה דבשלמא ל' אליעזר מושך שנים מהם לחתך וירפס וירוקק על האחרון ואע"נ דשחיטה עשה זיקה ותוכל להקשות אך יכול לפדותם שמוט בנת היר' חקת' וצאם הרצה לומר) יכול לפדותם וזיקה אינה מוציאה מירי פדייה אכתי קשה הא אבד הלחם וא"כ אבד כבשים'הא לא חקש' דך כיון דארבעי חלות (עשה ותנבין) לחפורי' האחרונות נכנסות בקיוריהו לכל דבר. ותי"ח: בן מושך שנים ב' וא"ת שבא אחת שהוא זורק שלא לשמן קדשו הלחם וא"כ אבר הדי הכבשים אבד הלחם דריון ששחטו שלא לשמן נתבטל מחרת כבשי עצרת

והשאר נאכלות בפדיון. כדמפרש ואזיל: **הא דלא כרבי**. אלא כרבי אלעזר כ"י שמעון דלמרי' שחיטה לא מקדשה לפיכך אפשר להו במקנה וז קודם וזיקה שעדיין אין להם שום קדושת הגוף והרי הן כמחלתן ומשך אחס שחיטה וזיקה וקודם שיעלין ומקדשן וממירין ואלו שנשאלו כקדושת דמים שלהן אסורות עד שיפדו ופדוין ככל קדושת דמים ואוכל כל ו' מה שירצה: **דאי רבי כיון דלמרי' שחיטה מקדשה**. נהי דשמים מהן אין להן אלא קדושת דמים ושגן כפדיה דכבשים מירי דמוזו להו כמקדשי ואיך קדושת דמים צעלמא עלייהו ונפקי לחולין ומציא מעות ואומר בכל מקום שכן השמים שאלין מקודשות ומפללו על מעות הללו ובלא פדיה לא מתאכלי דלא שריא להו וזיקת הכבשים מיהו היכא פריק להו והכי משמרו והכי אינו מכיר אלו הן שאלין מקודשות: **ואי מפי' להו כלולו אכר'א ופריק להו**. למרתי מייניחו: **כיון דכסיב**. בשמי הלחם: **לפני ה'**. והניף הכהן אותם על לחם הכזורים וגו' (ויקרא כג) שעת מנייה פנים יניחו: **איפסלו להו**. מקודשות ציאל' וממוקן שאלין אמה מכיין הרי כולם פסולות: **ואי**. דפריק להו גואי ואולק' ו' הכן כבשים לארבעתן השמים חולין והשמים קודש קמשייל חולין לעזרה: **ממילא כיון**. דמוך העזרה הן נעשין חולין והוא לא הכניסן משנעשו חולין: **והסניא אין פורן אלא כזון**. משום חולין לעזרה:

הא דה"י. ח' דקמתי פודן כזון דלא כרבי ועזשה תקנה ו' קודם וזיקה ומושך אלו שמים ב' שירצה. והוא הדין דהוה מצי למיפוך כרישא דאי רבי ו' ארבעתן ציע לזנופי כדדיייהו דהא לא ידע מי מן יא' קדושות ומיהו דלמינא מנייה אקשי ליה עד דלפקיה **ו**) מטעמיה: **לא קדשו יב' לה כלל**. והכל נמי אמאי קדשו שמי חלות מתוך ארבע: **הכל מודים כו'**. ואע"ג דלא ו' פריס ה' מייניחו: **טוראפא**. שם מקום: **ד' כבשים**. ואין הדין אלא שנים: **שאם אי אמה אומר כן**. לזרזק את שלא לשמה תמילה אלא את לשמו תמילה: **הפסדה אם פלחוריים**. כדלמר לעיל (דף מז:): אין לך דבר שנראה י' לשמן ונדהה מלשמן לא חזו הכן לשמן וכיון י"ד נדמחה מלשמן אין כשרין שלא לשמן כשאר כל הכזבים יו'. ל"א שאם אי אמה אומר כן אלא ארבעתן לשמן הפסקת את המרקסם בלחרונה דהא לא כריבי פסולין: **עמוד ה' חטא**. יו' ושלא לשמן מוטא הוא דלסור לשנות כזבחים: **בשביל שמוכה**. לנכול את השנים: **אכרי חטא**. הנאכלין להכנים: **שנתערבו בלכרי עולה**. העולים ו' למנוח' יתנו למעלה כולם על המערכה: **ואמאי**. יאלו לצית השריפה: **לימא עמוד חטא**. והעלה למנוח חטאת שאינה ראויה לו בשביל שמוכה שלא להפסיד עולה: **חטא כחטא לזכות כחטא**. כגון לעיל כבשים שחוטא צענמו חוכה צענמו אחר: **לפני זמנן**. קודם עזרת: **לאחר זמנן**.

לאחר עזרת: הדם יורק. שלא לשמן: **ואם היסה שבת**. אשלא לשמן קאי ועזרת ושבת היא לא יזרוק דכיון דלדמי מקרבן ציבור מו לא דמי שבת: **ואם זרק הורלה ע"מ להקטיר אימורין לערב**. אכל היסם לא יקטירם: **לימא עמוד ומוטא**. יזרוק בשבת כחמילה: **בשביל שמוכה**. כגון להקטיר אימורין לערב ומאל' יו' צבר ואמאי אמר לא יזרוק ונפסל הדם בשקיעת החמה: **עמוד חטא בשבם בשבם אכרי'ן**. כגון כבשים דזוכה יו' צכן צו כיום: **חבית של תרומה ס' שנשברה בנפ' העליזות**. היינו עדשים שקורין מ"י"ן: **פסחוטה**. בור שפופי הגת: **והסחתונה עמאה**. שיש שם חולין טמאין: **מודה רבי אליעזר ורבי יהושע כו'**. אע"ג דמיים רבי יהושע לקמן [ע"נ] כהפסד חולין מודה הוא שאם יכול לחזור אחר כלי טעור לקבל צו אפי' רביעית יזיל ואע"פ שצין כך וצין כך תפול המרומה למוך החולין וילך הכל לאיצוד לפי שתרומה עמאה אין לה תקנה:

התכלת פרק רביעי מנחות

ביון דכתיב צפני ה' אפסאי ייח ביוצא. אע"ג דגבי לחמי מודה נמי כמיז לפני ה' (ויקרא ו) ונאכלין בכל העיר הכי קאמר כיון דכמיז לפני ה' אלמא צעינן פנים ומיפסיל ציואל מולאיחקס תמנא דלמרר בלזיורו מקומן (ונחם דף נה).

והשאר נאכלות בפדיון אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא ב' הא דלא כרבי דאי רבי כיון דאמר שחיטה מקדשא דפריק להו היבא אי דפריק להו מאבראי כיון דכתיב לפני ה' איפסיל להו ביוצא אי גוואי ב' הא מעייל ו' חולין לעזרה אמר להו רב חסדא לעולם כרבי ופריק להו גוואי וחולין במילא קא הווין אמר ליה רבינא לרב אשי והתניא כשהוא פורן אין פורן אלא בחוין הא ודאי רבי אלעזר בר' שמעון היא דאי רבי הא איפסלו להו ביוצא אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי לימא תיהוי תיובתיה דר' יוחנן ב' מיהא דאיחבר ו' תורה ששחטה על שמונים חלות חוקיה אמר קדשו ארבעים מתוך שמונים ור' יוחנן א' אמר לא קדשו ארבעים מתוך שמונים ולאו מי איחמר עלה אמר רבי יוצא הכל כ' מודים היבא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשה דאמר נמי דאמר ליקדשו תרתי מתוך ארבע תני ר' חנינא שירתא קמיה דר' יוחנן שחט ארבעה י'כבשים על ב' חלות ב' מושך שנים מהן וזורק דמן שלא לשמן שאם אי אתה אומר כך הפסדת את האחרונים אמר לו ר' יוחנן ו'וכי אומר לו לארם עמוד וחטא בשביל שתוכה והתנן ו' אברי חטאת שנתערבו באברי עולה ר' אליעזר אומר יתנו למעלה ורואה אני את אשר בשר חטאת למעלה כאילו הוא עצים והכזבים אומרים יתעובר צורתן ויצאו לבית השריפה אמאי לימא עמוד וחטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד חטא בשבת כדי שתוכה בשבת אמרינן עמוד חטא בשבת לא אמר ו' והתנן חבית ב' ב' של תרומה שנשברה בבת העליזות ב' ובתחתונה חולין טמאין מודה רבי אליעזר ור' יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית במהרה יציל ואם לאו ר' אליעזר אומר תרד

דני לוי ב' דסמוך דלמאן דפסל צהו שלא לשמן אס כן מאי שנא ממטאת יולדת דהויא ממוסר זמן קודם זמנה: **חמא בשבת בשביר' שתוכה בשבת**. מימא זרזוק כדי לאולקן מי דמי האי גוונא מן פרק שמי הלחם (לקמן דף נט:): ב' וי"ל דאין זה זכות ואין לחטא בכך ואין לדמות למה שהמירי לדמותה קודם שיצא ליד חיוב שבת (שבת ד. ד:).

כבשי דני לוי ב' דסמוך דלמאן דפסל צהו שלא לשמן אס כן מאי שנא ממטאת יולדת דהויא ממוסר זמן קודם זמנה: **חמא בשבת בשביר' שתוכה בשבת**. מימא זרזוק כדי לאולקן מי דמי האי גוונא מן פרק שמי הלחם (לקמן דף נט:): ב' וי"ל דאין זה זכות ואין לחטא בכך ואין לדמות למה שהמירי לדמותה קודם שיצא ליד חיוב שבת (שבת ד. ד:).

והא דלעירוי' חולין טמאין מודה רבי אליעזר ור' יהושע כו' אע"ג דמיים רבי יהושע לקמן [ע"נ] כהפסד חולין מודה הוא שאם יכול לחזור אחר כלי טעור לקבל צו אפי' רביעית יזיל ואע"פ שצין כך וצין כך תפול המרומה למוך החולין וילך הכל לאיצוד לפי שתרומה עמאה אין לה תקנה: **חמא בשבת בשביר' שתוכה בשבת**. מימא זרזוק כדי לאולקן מי דמי האי גוונא מן פרק שמי הלחם (לקמן דף נט:): ב' וי"ל דאין זה זכות ואין לחטא בכך ואין לדמות למה שהמירי לדמותה קודם שיצא ליד חיוב שבת (שבת ד. ד:).

א) עי' מוס' בילה דף כ"ב ע"כ ד"ה מלי בנייניו: (ב) כוונתו דנשנה דמקומות ש לימא למינות של תרומה וחולין ולכן הולכין המפרשים שם למרד דמייירי בתרומה וחולין וכ"נ מפרש"י.

מח.

ביון דכתיב צפני ה' אפסאי ייח ביוצא. אע"ג דגבי לחמי מודה נמי כמיז לפני ה' (ויקרא ו) ונאכלין בכל העיר הכי קאמר כיון דכמיז לפני ה' אלמא צעינן פנים ומיפסיל ציואל מולאיחקס תמנא דלמרר בלזיורו מקומן (ונחם דף נה). **אפסיל להו**. ביוצא אי גוואי ב' הא מעייל ו' חולין לעזרה אמר להו רב חסדא לעולם כרבי ופריק להו גוואי וחולין במילא קא הווין אמר ליה רבינא לרב אשי והתניא כשהוא פורן אין פורן אלא בחוין הא ודאי רבי אלעזר בר' שמעון היא דאי רבי הא איפסלו להו ביוצא אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי לימא תיהוי תיובתיה דר' יוחנן ב' מיהא דאיחבר ו' תורה ששחטה על שמונים חלות חוקיה אמר קדשו ארבעים מתוך שמונים ור' יוחנן א' אמר לא קדשו ארבעים מתוך שמונים ולאו מי איחמר עלה אמר רבי יוצא הכל כ' מודים היבא דאמר ליקדשו ארבעים מתוך שמונים דקדשה דאמר נמי דאמר ליקדשו תרתי מתוך ארבע תני ר' חנינא שירתא קמיה דר' יוחנן שחט ארבעה י'כבשים על ב' חלות ב' מושך שנים מהן וזורק דמן שלא לשמן שאם אי אתה אומר כך הפסדת את האחרונים אמר לו ר' יוחנן ו'וכי אומר לו לארם עמוד וחטא בשביל שתוכה והתנן ו' אברי חטאת שנתערבו באברי עולה ר' אליעזר אומר יתנו למעלה ורואה אני את אשר בשר חטאת למעלה כאילו הוא עצים והכזבים אומרים יתעובר צורתן ויצאו לבית השריפה אמאי לימא עמוד וחטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא עמוד חטא בשביל שתוכה עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בחטאת אמרינן עמוד וחטא בחטאת בשביל שתוכה בעולה לא אמרינן ובחדא מילתא מי אמר והא ו'תניא י'כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן או ששחטן בין לפני זמנן בין לאחר זמנן ו' הדם יזרק והבשר יאכל ואם היתה שבת לא יזרוק ואם זרק הורדא להקטיר אימורין לערב ואמאי לימא ע

עין מושפט
גד מוצה

קבג א מיי פייג מ'גל
תמונות הלנה ד:
קבג ב מיי פייג מ'גל
פסו'ים הלנה כ:
קבג גר מיי פייג שם הלנה כ:
פס'ים

קבג ד מיי פייג מ'גל
פסו'ים הלנה כ:

שיטה מקובצת

א] ותעובר צורתן. וימיה הוא אמרין [בפסחים דף לד:] כל שפסולו בגופו ישירן מיר. וכן שנה שהביא בן שמים פסול בשרו פסול בגופו וכן פסול הוא לשמה חור פסול בגופו [כדמרינו פ' כל שעה דף לד ע"ב] [בבבאים דף ו ד.] ירימ בן שנה שהביא בן שמים לא חשבין פסול בגופו והא חשביןן ליה בבבאים [דף ד.] היינו לענין שינוי בעלים וירי' הדמיא הדבא אריא כריבה דאפי פגול טעון [עבור] צורה. לשון חס' אחרות תיבה הא אמרי' [בכציר צולין] [בפרק אלו דברים דף עג] כל שפסולו בגופו ישירן מיר בדם ובבעלים תעובר צורתן כו וירי' דפסול שלא לשמה ק' הוא ונדבשר בכל הבהמים הולך לא חשביןן ליה פסול בגופו ולאיךן לישנא דרבי בן שנה [דרינו] [הוביא] בן שמים נמי ק' הנה דכשר הוא בכל שלמי

גויה כדאמר לקמן בפ' [המחנות והמסכים] [הרי עלי עשרון] קטן והביא גדול יצא: א] אמר ליה רב נחמן דרבי רבקי. פיה דכתיב גבי חטאת חר וקשה א' הד"מ [במס' טהרות] שבערה שנתה ושכפר בעליה באחר ופי' הרי"ם דמכבד שבערה שנתה פסולה אלא מכבד הרי"ם אלא משום דכדיב ביה הוא שצריך להביא בן שנה והוא שיה וכל שינוי פסול בו שמים וכדיב ביה [הוא] [תוא] והשואה נוחא [מה] דקשיא לן [דריש] [בירוש'] פ"ק למה לי הוא מאתרו נפק והשואה אינעריך [לפסוק] [ולפסול] בן שתי שנים תריח: א] ואם איתא ליגמר משלמים. ואי' אפאי לא מנחיב כבו בן כמרייתא דלעיל דאוקמונא כתנא דבי לוי מרישא דסיפא דבסיפא וליף עולת נדבה מעולת חובה ואי' אפאי פסול ברישא אשם בן שנים שקרבה בן שמים וליף אשם משלמים ויאל לעיל מירי ששנתו לשמו דאל דמי לכל לשלמים. אלא הכא מירי ששנתו שנה לשמו הוי בשלמים. תריח: ו] ואשם מעילות וליחיד נמי אשם מעילות וליחיד מעילות ליגמר מאשם מיר והביא אן נמחק: א] כימי טומאה: ו] אף טמאה ביו: א] ולטומאה קאולא: ב] אבדה הולך לאו: ג] לא"א שלא כדרכן דביעין ביו: ד] דמקיש דכתיבא: ו] שלמי נזיר אלוילי מיניה קאי בקרבנות: א] בן שמים: ב] ושא' ובמים: ד] נזיר. בן. ולא. עול. לשם חובה: ו] דכדיב: ב] בן. לשלם לשמו: א] אשם דרשלי: א] אשם בא: ו] שתי שנים: אשם גמי מאשם אשם נזיר מפעילה ומעילה מגזיר וליחבשור כולוהו ביו בנה ביה בן בני שמים: בן בהבשורו בנות כשרי עגרת הבאים בני שמים שלא בהבשורו או שלא בהבשורו מדבר שלא בהבשורו

בנות שלמי נדבה שלא לשמן או קטן והביא גדול דכשר וחי' נמי עולת יולדת שלא בהבשור מעולת נדבה שלא בהבשור וחיותו שלמי נדבה שבוא שלא בהבשור [נמחק: א] והא דלא נקט לשון הבאה. גליין כדבסמור דרשא לשון שלא כמצותו נופל על לשון ששחטן חיותה מיי' תקשי מבחרייתא דלעיל או ששחטן ביו לפני זמנא כי ושמא יי'ל דלאחר זמנא אין ר"ל בן שנה שהביא בן שמים או לחפן לפי שזה פסול גדול אלא ר"ל קודם עצרת ולאחר עצרת: ב] דדבה בר אבדה הוא. פסחים דף לז ע"ב ודף עג ע"ב ולקמן דף ג ע"ב: ג] לא לשמן כשרין. דהיי כלל הבהמים שנבדחו שלא לשמן בדשרים: ו] ומיהו קשה וכי ר"ל דהיינו דרוקא שסופו לחיות דאוי לשמו אבל בן שנה והביא בן שמים אין סופו לחיות בן שנה וכן שתי שנים שהביא בן שנה נזיר דסופו לחיות כשר לשמו לכשיגדל שוא לא יומיחן או לא תהייש אחר. תריח. ע"ל דהתם מירי אחר שנתק' לרעייתו דסתמא לשם עולה כשר דאשם מחורר עולת נדבה והבא מירי קודם שנתק' לרעייתו ומשי' פסולים כרפי' בפ"ק ומכילתין דגזרינן אחר כפרה אטו לפני כפרה: [ס] למיתבי בהויא גזרי: [ז] איתעביד אלא אפילו שחטן כידון בני בנות בן שנה שנה וכן שמים שחטן כידון דרשלא לשמן נשחטו לא עלו לבעלים לשם חובה:

מה:

בבשי עצרת ששחטן שא' במצותן פסולין. פירש בקונטרס שלא לשמן והא דמתן (ומכ"ס דף ג.) כל הבהמים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מן הפסח והמטעם ולא מפי' כבשי עגרת דלא פסיק ליה לאפוקי שלמים א' נמי כי קמי' בצאין בגלגל עצמן בצאין בגלגל להם לא קמי' והא דלא ממעטינן להו מאותה לחטאת כי היכי דממעטינן אשם כיון דאיתקוש לחטאת ואמו בדהייא דמכ"ס (ויקרא כג.) ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים ותימנה מנח ליה דטעמא משום היקשא דלמנא הואיל ובאים להמיר חדש במקדש ולא המירו ו' ואמאי אימתוב רב צנ"ק (לעיל ד.) וי"ל דא"כ ליחשוב א] [נמח' רב כבשי עגרת והכא נמי ליחשוב מנחת העומר ואשם נזיר ומזרע' אי נמי הלחם הוא הממיר וכבשים דממירין להם לא יקריו ממיר אי נמי לחם נמי לא מיקרי ממיר א] (היא) כיון דקודם לשמי הלחם אם הביא כשר ומיהו קשה לפי זה דכי פריך בקמורן ליפריך מההיא דאיימין לעיל כבשי עגרת ששחטן שלא לשמן הדס זירק והכשר יאכל וכל"א שפירש בקונטרס נראה שלא כמצותן בן שנה והביאו בן שמים בא] והא דלא נקט לשון הנאה דשיכא גבי בן שנה והביא בן שמים משום דהוי שלא בזמנו ומחוסר זמן בגלגל ובמוספתא דמזיר קמי' צחק דבסמורן שהביאן שלא כמצותן:

תעובר צורתן. האי מנא * דרצה צר אבזה הוא כב] דלפי' פיגול צניעין א] נורה דצפ"ק דוצמים [דף ד.] קרינן לשינוי קודש פסולו בגופו ויאכלה דלאמרי כל שפסולו בגופו מוקש מיר: ו**תנא** רבי א'וי. לא מוקש ליה לא לחטאת להא מילתא אצל כולי עלמא אית להו לענין זכרי כהונה פ' איזרו מקומן (ומכ"ס דף נה.) לגבי כבשי עגרת אצל לענין הא לית ליה דהא שלמי ואי תאשקא לחטאת ואפי' הכי כשרי דכשרין:

אייתיביה אשם בן שנה. הא דלא פריך ממתי' דפ' בתרא דוצמים (דף ק"ג:) דקתי' צה עולת נזיר ועולת מזרע קודם זמנו ושחטן צחון קריצין וייינו טעמא משום דחזיא לעולת נדבה בפנים וקודם זמנו לא חזי למזיר ומזרע לא דמי כלל להכא דהתם אינהו גופייהו חזו לעולה אצל הכא מיימין דגמר חובה מנדבה תימנה דצפ"ק אלו קדשים (ממורה דף טו: א') תקן אשם בן שנה והביאו בן שמים בן שמים והביאו בן שנה כשרים ולא עלו לזעלים לשם חובה רצי שמעון אומר כל עממן אינם קדושים והשגה האי דקתי' הכא פסולין לא כרבי שמעון אף כרצבן ויש לומר כדמשני פרק צתרא דוצמים (דף קטו.) דפריך מהא דמאי לוי אשם נזיר ואשם מזרע ששחטן מחוסר זמן לזעלים שחטן צחון חיצי ומשני כחן לשמן כחן שלא לשמן פירוש שלא לשמן כשרין ב] לשמן פסולין ב'] ומיהו קשה לרב הונא דאית ליה התם דליכא מידי דפסול לשמו וכשר שלא לשמו ומאי משני מהא ואין למרן דהפירש שתי אשמות לאחריות כדמשני א' ארצ דימי דמדקמתי לא עלו משמע דאין מזהב צדק ומו אמאי אינעריך למימתי ב'] לא עלו לזעלים לשם חובה פשיטא דלא עלו כיון דשלא לשמן אינעביד ביו א': **אשם נזיר ואשם מצורע** ששחטן שא' אשמן כשרין. מהכא לא מני לאוכוחי דילפינן אשם משלמים מדמכשר צהו שלא לשמן דאותה דגבי חטאת הוא דממעט ליה ולא דמי לשלמי ציצור דלא ממעטינן מאותה אלא קרבנות יחיד והא דלא עלו לזעלים לשם חובה מסבא' הוא ולא מטעם מילף ואי שלא כמזנות' דלעיל לאו היינו שלא לשמן יחא' טפי והא דכי אמרי לעיל האי מנא דבי לוי הוא לא צעי למיפרך מגופה אמאי פסולין דללמנא האי דמכשר עולה

התכלת פרק רביעי מנחות

פרד ופטמא. אע"ג דמיפסדא לחולין דעד השתא הוו חזו ליה כימי ח' טומאה והשתא לא חזו למירי: **ולא יעמאה ציד.** לקבלה ככלים עומאים כדי להליל החולין: **אף ו' יעמא ציד.** אלמא! חטא צמורמה כדי שמוכה צמול: **דלעומאה ו' אולא.** אם מפול צחולין נמי אבודה ח' לא חוטא

הוא: **כי אפא רב יחזק תנא** **שלא כמלותן.** שלא לשמן. ל"א א] שדיין בני שנה והביא בני שמים ומפי המורה שמעמיהו ומפי רוב הגאונים ולשון אחרון אינו כלום דלאם בן מאי ששחטן שהביאן מיציעי ליה: **ופעובר לורסן.** לפי שאין שורפין קדשים עד שיפסלו בלניה משום ציוין קדשים אלא אם כן פסולו בגופו כגון פסול טומא: **דמקיש (ב) א'.** דמכ"ס גבי חטאת ויקרא כג] ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים: **חגי פסולין.** כחטאת דמתן [ומכ"ס]. כלל הבהמים שנזבחו שלא לשמן כשרין חוץ מפסח וחטאת. ולאידך לינשא מדמי להו לחטאת שעברה שנתה דפסולה דמתן חמש חטאות ממות צמקסת ממורה (טו:). **שלמי חובה משלמי נדבה.** דכשרין שלא לשמן דככלל כל הבהמים הן. ולאידך לינשא אם נדר טלה לשלמים והביא איל כשר כלאמרינן דכשנזכו פסולה וחצויי לא עלו לו ושאר שלמי נזיר. (א) (א' א] ט' דלעיל מיניה קאי אקרינות מיר צמוספתא דמזיר כפרק נזיר שאכל אחד מכל האיסורין וקמי' הלאיין לצוא בן שנה והביאו בן שמים [ב'] שמים והביאו בן שנה מלגמחמו פסולה וחצויי לא עלו לו ושאר שלמים כגון שלמי נזיר דחובה הן שחטן שלא כמצותן שלא לשמן. ולאידך לינשא דן שנה דשלמי נזיר איל כמיצ צהו ואיל בן שמי שנים: **כשרין.** כשלמי נדבה ומאכלין ליום ולילה כחומרן שלמי נזיר דדינו כדין מודה דלאמר מרי' שלמי לרצוח שלמי נזיר: **ואין טעונין לא לחם ולא זרוע.** הואיל ואין המזיר יתיר צהן י'. קמי' מיהא כשרין ואע"ג

דאינשק לחטאת דמכ"ס וכבשה אחת צה שנמה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים (בבבבד' ו) אלמא מגמר שלמים משלמים חטאת עדיף ליה: **אשם בן שנה.** כגון דמזיר טמא ומזרע דמכ"ס: **כבש בן ששים.** כגון גזילות ומעילות דמכ"ס ביו' אילט): **עולת נזיר ויולדת ומזרע.** דמכ"ס צהו כבש א): **בן שמי שנים כו' כשרין.** דגמרינן מעולת נדבה דלאם נדר קטן והביא גדול הוצח כשר: **חוץ משלם לשמו.** דפסול כחטאת וכשר צאשם. וקשיא לר' יחזק דקמי' כהדיא דגמר עולת חובה מעולת נדבה ואע"ג דגבי חטאת כמיצ עולת מזרע עולת נזיר לא מקשי לה לחטאת למיפסליניהו בני שמי שנים דמגמר חובה מנדבה עדיף ורבי יחזק נמי ליגמר שלמי חובה משלמי נדבה בין יין שלא לשמו צין לב' שנים. ואי קשיא מנא שנה אשם ו'] שלא כמזומו פסול יותר מעולה חרין משום דלא אשחכין אשם ו'] דנדה למגמר מיניה: **תנא רבי לוי.** דגמר חובה מנדבה ולא גמר חובה מחובה: **מחוסר זמן לזעלים.** קודם שיכלו צנעת ימי ספירתן דאין אשם אלא בזמיר טמא: **ואי אינשא.** דגמר תנא דבי לוי חובה מנדבה לגמר אשם בן שמי שנים משלמים דנדבה בן שמי שנים יא': **דינן דבר שלא כהכשרו.** כגון א] שלמי נדבה שנאף שלא כהכשרן כגון אשם נזיר בן שמים מדבר כהכשרן מאשם גזילות בן שמים שהרי הכשירו בך א): **יואל כבמה.** הכשירו בך דהא לינא קלעים: **תנא**

דאינשק לחטאת דמכ"ס וכבשה אחת צה שנמה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים (בבבבד' ו) אלמא מגמר שלמים משלמים חטאת עדיף ליה: **אשם בן שנה.** כגון דמזיר טמא ומזרע דמכ"ס: **כבש בן ששים.** כגון גזילות ומעילות דמכ"ס ביו' אילט): **עולת נזיר ויולדת ומזרע.** דמכ"ס צהו כבש א): **בן שמי שנים כו' כשרין.** דגמרינן מעולת נדבה דלאם נדר קטן והביא גדול הוצח כשר: **חוץ משלם לשמו.** דפסול כחטאת וכשר צאשם. וקשיא לר' יחזק דקמי' כהדיא דגמר עולת חובה מעולת נדבה ואע"ג דגבי חטאת כמיצ עולת מזרע עולת נזיר לא מקשי לה לחטאת למיפסליניהו בני שמי שנים דמגמר חובה מנדבה עדיף ורבי יחזק נמי ליגמר שלמי חובה משלמי נדבה בין יין שלא לשמו צין לב' שנים. ואי קשיא מנא שנה אשם ו'] שלא כמזומו פסול יותר מעולה חרין משום דלא אשחכין אשם ו'] דנדה למגמר מיניה: **תנא רבי לוי.** דגמר חובה מנדבה ולא גמר חובה מחובה: **מחוסר זמן לזעלים.** קודם שיכלו צנעת ימי ספירתן דאין אשם אלא בזמיר טמא: **ואי אינשא.** דגמר תנא דבי לוי חובה מנדבה לגמר אשם בן שמי שנים משלמים דנדבה בן שמי שנים יא': **דינן דבר שלא כהכשרו.** כגון א] שלמי נדבה שנאף שלא כהכשרן כגון אשם נזיר בן שמים מדבר כהכשרן מאשם גזילות בן שמים שהרי הכשירו בך א): **יואל כבמה.** הכשירו בך דהא לינא קלעים: **תנא**

דאינשק לחטאת דמכ"ס וכבשה אחת צה שנמה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים (בבבבד' ו) אלמא מגמר שלמים משלמים חטאת עדיף ליה: **אשם בן שנה.** כגון דמזיר טמא ומזרע דמכ"ס: **כבש בן ששים.** כגון גזילות ומעילות דמכ"ס ביו' אילט): **עולת נזיר ויולדת ומזרע.** דמכ"ס צהו כבש א): **בן שמי שנים כו' כשרין.** דגמרינן מעולת נדבה דלאם נדר קטן והביא גדול הוצח כשר: **חוץ משלם לשמו.** דפסול כחטאת וכשר צאשם. וקשיא לר' יחזק דקמי' כהדיא דגמר עולת חובה מעולת נדבה ואע"ג דגבי חטאת כמיצ עולת מזרע עולת נזיר לא מקשי לה לחטאת למיפסליניהו בני שמי שנים דמגמר חובה מנדבה עדיף ורבי יחזק נמי ליגמר שלמי חובה משלמי נדבה בין יין שלא לשמו צין לב' שנים. ואי קשיא מנא שנה אשם ו'] שלא כמזומו פסול יותר מעולה חרין משום דלא אשחכין אשם ו'] דנדה למגמר מיניה: **תנא רבי לוי.** דגמר חובה מנדבה ולא גמר חובה מחובה: **מחוסר זמן לזעלים.** קודם שיכלו צנעת ימי ספירתן דאין אשם אלא בזמיר טמא: **ואי אינשא.** דגמר תנא דבי לוי חובה מנדבה לגמר אשם בן שמי שנים משלמים דנדבה בן שמי שנים יא': **דינן דבר שלא כהכשרו.** כגון א] שלמי נדבה שנאף שלא כהכשרן כגון אשם נזיר בן שמים מדבר כהכשרן מאשם גזילות בן שמים שהרי הכשירו בך א): **יואל כבמה.** הכשירו בך דהא לינא קלעים: **תנא**

א] נראה דל"א ורי' יחזקא אף יעמאה ציד כדי להליל לא חולין אלמא אמרין וסי'.

א) נראה דל"א ורי' יחזקא אף יעמאה ציד כדי להליל לא חולין אלמא אמרין וסי'.

מסורת הש"ס

א] כ' ר' יחזקא לינא צחק משנן דמדותון וינין ריש' צמדותון פ"ח משנא יא, (ב) מיר כד: חוספתא דמזיר (ג) מיר ב' ה"ק, (ד) רש"ן מ"ו, (ה) חוספתא דנחמים פ"א ה"ב (ו) ממורה יט: א] (ז) נחמים קטו, (ח) לעיל ו: ובמים נא. סח: טט: פד, (י) אמרין חטא. צ"ק, (יא) לחטאת דמכ"ס. צ"ק, (יב) דלעיל. צ"ק, (יג) לעיל. א], (יד) נזיר טמא כמבבד' ו. מלעיר (ט) ויקרא יד, (ז) ויקרא א], (ז) מלעיר שם דר, (ז) כדלמא רב כפרק כ"ל. צ"ק, (ח) צ"ק מ"ו, (ט) צ"ק מ"ו, (י) צ"ק ע"ב, (יא) ל"א מ"ה, (יב) כהנא. צ"ק, (יג) ויניש חוס' ממורה יט: ד"ה אשם בן שנה,

הגהות הב"ח

א] הש"י ד' תמקס לחטאת דמכ"ס: (ב) דמ"ל ושאר וסי' אלעיל מיניה וסי' בן שמים בן שמים: (ד) ד"ח ואין קטן ורי' כך פסיד' ואפי' מ"ה יוצא כשר בבמה דהרי ו'נא

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תעובר כו' דהב' בר אבזה הוא. פסחים דף ט ע"ג:

מוסף רש"י

אשם בן שמים והביא בן שנה. אשם גזילות ומעילות ונפקה מירפס דמכ"ס כבו א] (ויקרא ו' יט) אשם בן שנה. אשם מיר ומלעיר דמכ"ס ככס (בבבבד' ו, ויקרא יד) ויחודיה יט: מנין ליצא. אמרין חטאת ועל חוץ לקלעים שאש"ס שוא פסול כלאמרינן ככלר טולין (פסחים דף כב). מהן לא הוצא חל דמה. א' עלה לא יצר (לעיל ו.) וינאלא דלמיני עולה ואומינו קדשים, אלא יולא דגם פסול כ' יהיה וסי' (ובמים ט"ב). שהרי יוצא כשרה טעונין. שלא היו שם קלעים (שעיר א').

רבינו גרשום

רביעית בטורה בכלים שחוריים ציל לאו ואשנינו יכול להציל בטורה תרד וטמא בעצמה בחולין טטאין ופסידת את החולין א], אלמא אמרין כשר וזמא כחורמה כדי שחובה בחולין: שני. חתם דלעומא קא אולא פמיאל כשחרר בחתונה משום הכי אף טמאה ביו: ששחטן שלא כמצותן. כגון שהיו יתירין מבני שנה: מר משום הכי פסיל. דמקיש להו לחטאת מה חטאת שעברה שנתה פסולה אף הני נמי: תנא דבי לוי דגמר שלמי חובה היינו שלמי נזיר משלמי נדבה מה שלמי נדבה דרב דבז קטן והביא גדול יצא כדאמרינן פסוק הרי עלי עשרון אף שלמי נזיר וכבשי עצרת דהיינו כמצותן יתירין כבן שנה כשרין ונאכלין ליום ולילה כשלמי נזיר ואינן טעונין לא לחם סל המצות ולא זרוע בשלה הואיל ולא עלו לבעלים: אשם בן ב' שנים כגון אשם גזילות ומעילות שרקי איל. כל הכשר

א] נראה דל"א ורי' יחזקא אף יעמאה ציד כדי להליל לא חולין אלמא אמרין וסי'.

^[1] א) נראה דל"א ורי' יחזקא אף יעמאה ציד כדי להליל לא חולין אלמא אמרין וסי'

